

ГРИГОРІЙ ГРАБОВОЙ  
Вчення про Бога  
**Система динамічного керування**  
17.02.2005

Привіт ще раз  
тема мого сьогоднішнього семінару  
це моє Вчення про Бога  
Система динамічного керування

у цій темі я показую  
яким чином у момент управління  
коли людина перебуває в умовах  
динаміки навколишнього середовища так скажемо так  
оптичної сфери тощо.  
як він повинен тримати управління та реалізовувати свої завдання

тобто. першим елементом даного управління  
є те, що в момент управління  
характеристика об'єкта інформації  
вона часто може бути не визначеною

тобто. є якийсь оптичний фокус  
або там сфера управління  
якісь елементи керування  
і здалеку за високої швидкості  
первинний рівень інформації  
він ніби буває невизначеним

ну наприклад, коли людина їде з високою швидкістю на машині там  
то можуть зовнішні об'єкти якимось проноситися не диференційовано так  
приблизно такий самий принцип при динамічних системах  
коли зовнішні об'єкти можуть не диференціюватися  
або первинний сигнал може бути узагальнений

а при русі цього сигналу до людини  
саме до його області Сприйняття  
де він займається контролем управлінням  
може з'ясовуватись що там у принципі зовсім інша область

тобто. зазвичай ну якщо розглянути варіант управління  
якщо є якісь припустимо варіанти дискусій та  
якісь ось елементи там контр управління  
то тут первинна область може подаватися  
на рівні системи входу

у вашу область інформації  
а потім розкриватися з іншого боку

тобто. мається на увазі що в динамічному управлінні  
такі області можуть існувати  
не завжди але можуть існувати

тому першим елементом динамічного управління  
є виявлення невизначених областей  
насамперед як аксіома  
та впізнання або там вираз статусу  
визначення статусу цієї галузі

тобто. ви повинні встигати  
крім того що ви робите управління  
ще й означає контролювати невизначені області

тому тут саме в аксіомі ми працюємо так  
щоб наступне за цією областю наприклад управління  
було б диференційованим  
тобто. ми могли б чітко  
означає робити управління залежно від прогнозу

тобто. в даному випадку дуже потрібно  
щоб розвивалося саме прогностичне управління  
коли ми точно знаємо що ми приїжджаємо з будь-якої області

тобто. можна взагалі кажучи побачивши в управлінні область  
цю область фактично обійти в управлінні  
подивитися що з неї виходить у майбутньому

а майбутня конструкція  
вона пов'язана завжди з макрорівнем  
Душа завжди реагує на макросистему  
тобто. пов'язана з усією зовнішньою інформацією

та як тільки ми виявляємо що майбутнє фіксоване  
тобто. принаймні ми стабілізуємо управління  
і бачимо свої власні події як сприятливі  
або там нормальні

і тоді виходить  
область яка не впізнана як би так у динамічному режимі  
вона стає контрольованою  
цьому сама область стає вже пізніше зрозумілою так  
як би ну там заднім числом  
або як би якимись необхідними діями

припустимо якщо є якась пожежа  
то пожежа він і є його ну як би обійти не загасивши не можна так  
тобто. є якась негативна подія

і ми просто маємо відразу подивитися вперед  
щоб з'ясувати, кого зараз треба рятувати

тобто. ось перегляд уперед дозволяє зрозуміти  
ще й деталізацію подій поточного часу  
в динамічному об'єкті інформації

тоді виходить що коли ми  
наприклад, робимо управління саме в динаміці  
то виділення ось цієї області управління  
де ми маємо саме значить розвиток динамічної системи  
це первинний рівень означає дії так  
саме рівень упізнання системи та визначення її властивостей

далі ми повинні Макросистему  
тобто. Нескінченно віддалену систему фактично інформації  
фактично наблизити себе  
тому що в динамічній системі  
ми повинні якось рухатися так  
тобто. створювати елемент руху динаміки

ось в управлінні якості управління такі  
що будь-який елемент створюється самою людиною

і у зв'язку з цим коли людина повинна  
наприклад створити динамічну систему  
він повинен спочатку створити елементи  
порівнянних чи систем Сприйняття  
наприклад, статична система своєї Свідомості  
динамічна чи рухлива тощо.

виходить що він наприклад там якщо розглянути  
з погляду людини  
як Бог створює динаміку для Себе  
Він же присутній у всіх елементах управління

виходить створити саме динамічний рівень  
це означає фактично рухатися  
біля Своїх же областей інформації  
і просто фіксувати якусь позицію  
наприклад, як статичну

інші є динамічними якщо вони ще рухаються  
третьою функцією Свідомості так

тобто. Бог створює динаміку для того  
щоб припустимо розпізнати значить  
ну щоб людина ось могла розпізнати  
Його Дії

тобто. ну якщо розглянути  
припустимо такий абсолютний фактор  
який звідси виникає ось у цій галузі управління

що означає ми маємо  
практично наступний рівень управління тут  
що значить Бог за Своєю подобою створив і людей  
а якщо розглядати  
ну навіщо Богу, наприклад, потрібно було створювати  
тоді іншу Реальність так  
створив Він людей і все

так ось щоб люди розвивалися  
і якщо розглянути таку модель  
міг би Бог припустимо залишити просто там  
концентрацію всієї матерії як світла  
є Бог люди  
і принципі цього могло бути достатньо так

виходить ось Він розпакував Реальність  
цю цю світну точку для того  
щоб була система пізнань  
система динаміки якоїсь і в русі  
і щоб розпізнання, тобто. елемент руху  
сприймався  
першою функцією Сприйняття

тобто. якщо поставити завдання  
як взагалі Бог мав уніфікувати Сприйняття  
як будувати об'єкти, які сприймаються  
всіма людьми однаково  
як будувати статичний об'єкт однаково  
наприклад стіл сприймається всіма людьми однаково  
як стіл

отож тут треба було зафіксувати  
якусь первинну функцію Свідомості  
тобто. як би створити різницю в русі

і тут виходить  
ось саме виявлення динамічної характеристики  
це фактично створення статичного об'єкту

тому що якщо на мікрорівні  
взагалі там виходить що у будь-якому статичному об'єкті  
є тільки хвильовий принцип

і значить як би ну з погляду фізичних моделей  
ортодоксальної вже фізиці відомо  
що ми маємо загалом хвильову систему так

у твердих тілах по суті

тому виходить що динамічна система  
просто сконцентрувалася  
і вийшла якась статика

так ось виходячи з функції управління так  
щоб управління було динамічним і статистичним  
одночасно

ось у динамічному управлінні  
головне ж виробити таки статичну систему дії  
тобто. її зафіксувати і як наприклад певної мети  
постаратися цю систему реалізувати

тобто. тут виходить що якщо ми маємо  
припустимо ну таку функцію розвитку  
що означає ми практично повинні визначити мету  
як якусь статику  
як якесь поняття і статичне поняття  
то ми тут повинні обов'язково виходити з того  
що Бог коли первинно створив людей  
та первинно організовував функцію Сприйняття людини  
Він мав тут закласти точку таку  
що жорстко фіксована мета  
вона реалізується

тобто. Він повинен був ну практично зробити так  
щоб уже на первинному рівні Сприйняття  
людина досягала мети

тому що для Вічного розвитку  
людина має будь-яку творчу мету  
практично досягати ну майже одночасно  
єдиною дією як би єдиним імпульсом Душі

тобто. в єдиному імпульсі закладено  
вся система всього майбутнього розвитку Нескінченно

виходить він має фактично досягти Вічного розвитку  
людина  
при первинному рівні свого створення вже одразу

виходить що єдиний імпульс  
це є весь Нескінченний імпульс  
його власного розвитку

значить у нього немає вибору, у людини немає можливості  
вибрати він не може наприклад з погляду Бога

означає розвивати своє сприйняття тривалий час  
потрібно в одному імпульсі все розуміти і робити відразу

тому виходить що з погляду Бога  
цей імпульс це перший імпульс Свідомості  
де Він починає виявляти його  
як саме динамічну систему

тобто. людина тут як би змушена працювати  
так само, як робить Бог  
він має створювати  
та динамічну та статичну систему  
щодо самого себе

але тоді він має розглянути себе  
як рівень і динаміки та статички одночасно  
ну наприклад , чому в людини  
там рухається кров чи там працює серце  
ну а чому не інша та модель людини існує  
ну в управлінні

тому що він виходить  
щоб створити керування зовнішньої системи  
він змушений відобразити зовнішню систему він  
і створити якусь динаміку всередині так

і коли ми починаємо ось цей процес  
як би розглядати  
як процес взаємодії  
ми дуже чітко можемо регулювати  
всі внутрішні системи  
це до речі найпотужніший механізм

саморегенерації там самовилікування  
ну в принципі насправді  
лікування будь-якої іншої людини  
за рахунок роботи із зовнішньою системою  
навіть не з самим організмом

а тут досить просто простежити  
зв'язку між  
саме елементом Сприйняття  
ось де перший рівень Сприйняття людини  
реалізується  
як би контакт Свідомості людини  
із зовнішньою Реальністю фактично

та налагодити фактично вплив на себе  
а враховуючи що важіль світлооптичний високий

то тут іде і вплив досить високий  
але воно в принципі і гармонійне  
тому що людина себе не зачіпає як би безпосередньо  
тобто. він працює не з власною тканиною так  
а із зовнішньою інформацією

і до того ж можна працювати просто з інформацією  
не обов'язково з подіями навіть  
тобто. можна дивитися

у цьому випадку ось це ідеальна така  
близька до ідеальної конструкції фактично  
система  
коли зовнішня Реальність  
розглядається як інформаційне середовище  
і робота просто з інформацією впливає на людину

тобто. ми таким чином потрапляємо весь час  
практично в керуючу область інформації  
і видно, що є інформація для людини  
як взагалі вона народжується для людини

адже людина може там помацати  
якийсь об'єкт  
взяти його створити чи там якимось чином перетворити  
але що є інформацією про цей об'єкт

адже інформацією може бути інше поняття  
ось тут можна побачити

що інформація є відображенням об'єкта  
у динаміці Сприйняття  
ось у першій хвилі Сприйняття

тут до речі це видно  
просто геометрично прямо  
абсолютно чітко визначено  
ось вектор на першу хвилю Сприйняття  
дає це поняття дає саму інформацію

тобто. об'єкт відображений у Сприйнятті  
дає інформацію так

виходить частина інформації, яка від Сприйняття так  
до людини як би до Душі  
до внутрішнього стану Душі людини  
йде ну там стикаючись  
з його фізичного тіла чи там біля тіла

це обсяг такий самий як зовнішнє середовище  
як промінь, що йде він наприклад від об'єкта до хвилі Сприйняття

тобто. зовнішнє середовище дорівнює внутрішньому середовищу через  
через ось цю хвилю Сприйняття

виходить що виходячи з цього  
ми можемо диференціювати об'єкт  
лише на всього знанням власного тіла виходить  
просто логічно відображення дзеркальне відображення  
через площину Сприйняття

і означає будь-який інший об'єкт  
він отже таким чином існує взагалі у Світі  
що його вся інформація тобто. усі відомості про цей об'єкт  
є всередині фізичного тіла

і взагалі виходячи з цього  
ми чітко тут можемо визначити  
конструкцію управління  
коли ми можемо регулювати означає  
ну СТАН наприклад об'єкта так  
зі станом тіла виходить

тобто. якщо нам потрібно припустимо зробити таким чином  
щоб зовнішній об'єкт був якимось чином вилучений

від якоїсь галузі інформації або наближений  
ми можемо регулювати  
шляхом руху світлооптики від фізичного тіла так  
тобто. регулювати через структуру Сприйняття  
ми можемо брати та розсувати об'єкти інформації  
про об'єкт

тобто. фактично ми можемо змінювати сигнал  
який йде по відношенню до нас так

як тільки ми видозмінюємо сигнал  
це якраз я все-таки говорю  
про динамічну систему управління  
інформація відокремлена від об'єкту  
поки вона доходить до хвилі Сприйняття  
ми можемо змінити сигнал  
через систему загальних зв'язків  
змінити сам об'єкт

але на це потрібен час так  
чому я говорю про динаміку  
динаміка має на увазі дію за часом  
тобто. ми помічаємо дію якусь не статичну

адже первинна хвиля Сприйняття людини  
статика  
і там у принципі часу немає  
він просто сприймає об'єкт

і виходить що сприйняття об'єкта  
це створення цього об'єкта так  
з погляду людини

Адже він як би для людини  
Бог створює об'єкти  
завжди фактично наново  
для кожної окремої людини  
він сприймає ці об'єкти тому  
що він наприклад звернув на них увагу  
він звернув у цей момент об'єкт існує  
у його Свідомості

з погляду абсолютних систем Миру  
це робиться індивідуально для кожної людини

тоді виходить навіщо Бог наприклад це робить  
так є , наприклад , загальна система Реальностей так

але ж Бог це робить для того, щоб показати  
динамічну функцію Реальності  
щоб людина пізнала фактично себе  
через структуру зовнішнього світу

і виходить Він для кожної людини  
ставить свою систему зовнішнього динамічного властивості

хоча люди ходять як би весь час  
ну наприклад там часто в одному місці  
бачать одні й самі об'єкти фізичної Реальності  
але для кожного з них об'єкт формується як би заново  
з погляду Бога

тому що для Бога  
що сприйняття людини  
що сам об'єкт це однаково  
що Сприйняття однієї людини  
що сприйняття всіх людей це однаково

і виходить що виходячи з цього  
вся зовнішня Реальність там якась так  
для Бога будується завжди індивідуально  
для кожної події

тоді виходить ось тут основний статус  
як взагалі там скажімо Бог ставить таку конструкцію  
тримає весь час управління статично

ось уявіть це весь час  
треба будувати нову конструкцію  
весь час вона однакова

тобто. виходить які тоді повинні бути конструкції так  
значить, щоб так побудувати

ну по-перше за великим рахунком  
тут не складно багато в чому побудувати так  
тому що людина яка сприймає  
конструкцію однаково  
і вважає, що інші люди її так само сприймають  
вони можуть її так само описати так

він же сприймає їх опис теж по-своєму байдуже  
тому що за великим рахунком  
критерієм Сприйняття є

все -таки одинична одна людина

і тому достатньо біля однієї людини  
побудувати всю систему зв'язків  
і конструкція як би готова так  
якийсь будинок стоїть і все

так само навколо Бога всі лінії зв'язку готові  
тому все тримається на Ньому наприклад так в управлінні

але Йому достатньо працювати всередині Себе  
всередині свого поля управління

теж саме виходить досить один раз людині  
поставити в управлінні  
там якась будівля, якась подія  
я маю на увазі однакові  
саме об'єкти в основному фізичної Реальності  
де вони одні й ті самі

як тільки він сприймає людину один раз  
то наступні рази це все знаходиться всередині його системи  
і він їх ніби вже далі диференціює  
він може призначити біля об'єкта зустріч іншим і т.д. так

і виходить що виходячи з цього  
все тримається на  
фактично на утворенні однієї конкретної людини по суті  
навколо якого будуються всі інші зв'язки

і так робиться індивідуально  
біля кожної людини  
у відношенні до кожної людини

тому Бог передає свої знання  
практично ну як би подібним чином  
Він дає людині ту саму конструкцію управління

отже в динаміці людина перш за все працює  
зі своєю власною інформацією  
і створює динаміку шляхом внутрішньої реакції  
на свої власні завдання

і ось тут ось виходить ну тут сенс у тому  
що якщо для Бога динаміка це дія як би зовнішня  
вольове фізичне  
то для людини ця дія опосередкована все-таки

і він повинен так само, щоб діяти аналогічно Богу  
він має динаміку створити  
шляхом певної активації внутрішніх властивостей Душі  
наприклад там вирішення завдань

навіщо, наприклад, у людини існують завдання  
ну могла б людина припустимо щасливо собі розвиватися  
і все так теоретично принаймні  
тобто. навіщо так реальність створена  
що він повинен змушений вирішувати якісь завдання

так ось щоб робити так як робить Бог  
людина повинна створювати динаміку руху  
за допомогою вирішення своїх завдань  
які спочатку є статичними

тобто. він означає визначає завдання якісь  
які він ніби запам'ятовує так  
або там пам'ятає чи знає завжди  
поки вони там не вирішені  
чи це завдання бувають безумовні  
наприклад там Вічний розвиток  
або розвиток на якомусь середовищі, наприклад там планети і т.д.

і виходить що виходячи з цього  
є завдання сформульовані  
є завдання як би автоматичні  
або автоматизовано існуючі  
незалежно від Сприйняття і як би

хоча вони існують звичайно у Сприйнятті  
але тут виникає такий елемент  
що якесь ну чи явище у Сприйнятті  
коли виникає або так вважається що виникає  
саме якась об'єктивізована Реальність

і ось тут ось коли ми розглядаємо  
саме відображення від своїх внутрішніх завдань  
то ми створюємо динаміку  
тому що щоб вирішити задачу  
ми маємо щось робити

і виявляється достатньо сформулювати завдання  
з погляду Бога

а все інше це вирішення завдань та

тобто. Бог створив Світ  
коли Він поставив завдання  
далі Він створив все інше

все інше це динаміка розвитку  
навколо завдання створення наприклад  
навколо статичної в принципі інформації

і якщо подивитися далі, щоб Бог ну точно знав  
що Світ буде системним  
а він у будь-якому випадку розвиватиметься системно  
і не буде знищено  
то Він Вічний Бог  
мав відобразити свою власну конструкцію  
у цьому Світі  
Він повинен був спочатку себе пізнати виходить так  
ну раз Він себе створив Він себе знає та як би напам'ять  
так можна сказати

але тут питання навіть не в прямому знанні як такому  
а саме в тому положенні  
щоб Світ був зрозумілий усім насправді  
Він має не просто його відобразити  
Він має ще вміти навчити наступних  
хто дивитиметься та на структуру Світу

тобто. і тому що у Бога є завдання  
саме динаміки створення динаміки так  
щоб Світ розвинувся  
то виходить отримати динаміку  
Він може лише у структурі  
яка поза людським тілом

тобто. для Бога так як людина створена за Образом і Подібністю  
і навіть фізичним тілом так  
а фізичне тіло людини це статика Світу

і виходить що саме  
щоб ну як би динаміка була розпізнана  
іншими людьми

тому що за великим рахунком усі люди  
через точку зору Бога  
розглядають Реальність

значить Він має надати їм  
Свій погляд ну як Особистість так  
і значить виходить вони можуть бачити динаміку  
весь зовнішній Світ  
тоді зрозуміло чому Бог створив людину  
за своїм Образом і Подібністю та в цьому випадку

для того, щоб визначити  
статичний незмінний об'єкт управління  
в інформації

і за великим рахунком  
Він створив не лише для цього  
Він створив у Особистісному плані людини

тобто. Він людину визначає і ну і вважає  
що людина має абсолютно рівні права  
так само як Він там наприклад, Бог діє  
у певних ситуаціях  
людині Він дав такі ж рівні права у його діях  
тобто. повну свободу у певних ситуаціях

а в творчих системах  
Він взагалі дав повну свободу людині

і виходить що щоб не було там не творчих систем  
людина повинна там ну не робити  
там зброю, яка знищує так  
не робити систем, які знищують  
тоді виходить він ще більшу свободу набуває

адже тут є ну як би принцип необережного впливу та й т.д.  
якоїсь машини керованої людиною  
або яка сама по собі  
або яку вже раніше створила людина

і тут виходить що по суті  
початкова повна свобода людини

вона дана Богом так  
вона при цьому сприймається людиною  
ну в принципі як повна свобода  
але тут виходить що людина сама собі вигадує  
систему обмежень  
якщо він правильно розвивається  
системи обмежень виходить ні

при точному правильному розвитку  
означає вільний вибір Вічного розвитку  
це всього лише вибір і не більше того  
тобто. достатньо людині просто вибрати  
що він готовий Вічно жити і все він буде Вічно жити

тому що він тоді потрапляє  
саме в динамічну систему  
там Нескінченного розвитку

але тут ось питання тільки  
саме зробити вибір правильно  
в якій точці простору  
в який час  
і з якою думкою так  
тобто. зробити вибір технологічно  
і все  
у цьому випадку цю технологію саме вам і показую

коли ви , наприклад, починаєте думати  
що «як же так у принципі просто так  
всього лише на все зробити вибір і все і Вічно жити  
більше нічого думати та особливо не треба »

але ж виходить  
що по-перше як я сказав треба ще точно зробити вибір  
правильно технологічно  
по-друге, тут виникає питання таке  
що вибір Вічного розвитку  
це Нескінченна кількість подій  
яке включає означає цю кількість подій  
і систему освіти так  
та систему здобуття знань  
це загалом досить великий комплексний рівень

але Вічна людина так  
створений за Образом і Подібністю Божою  
має статус Вічного розвитку  
і для нього в принципі не складно  
там усередині фізичного тіла знайти такі процеси  
які організовують його Вічний розвиток

або всередині Свідомості  
або там взагалі у зовнішньому середовищі по суті

тому що Бог Він відображає структуру  
у будь-яку точку інформації

і Він там розвивається практично вічно в управлінні так  
з погляду елемента Свідомості свого

і тому виходить  
що з тих елементів управління  
які є  
припустимо у Бога так  
і в людини  
можна сказати що динаміка  
взагалі ось динаміка як така  
це взаємосприйняття Бога та людини

і ось коли людина розглядає динаміку  
це перш за все він бачить  
насправді як би первинні імпульси Бога  
як би у зовнішнє середовище  
тобто. Бог його вчить що у зовнішньому середовищі  
він повинен насамперед пізнати

і тоді виходить  
що будь-який елемент Реальності в динамічному управлінні  
він не випадковий перед людиною  
це система пізнання  
ну логічно і так ясно  
що будь-яка система це пізнання

у цьому випадку я це показав  
на геометрії  
на оптиці  
і на структурі управління просто  
це ж саме

і далі ми починаємо бачити  
що Душа яка сприймає  
всі явища Реальності одночасно так  
наприклад, по суті своїй  
вона динаміку може бачити  
як динаміку відображення  
там дуже великого там минулого так  
і одночасно сполученого з майбутнім

ось тут ось у динамічній системі  
Душа може бачити і майбутнє, і минуле  
одночасно

в одній події  
в одній дії

це ось унікальна властивість Душі  
проявляється саме в управлінні  
через динамічні системи  
де є постійний рух

тому що якщо є рух  
то швидкість руху  
можливо при Нескінченному розвитку  
в принципі, деє вона може стати Безкінечною

а Безкінечно це означає минуле майбутнє  
йде одночасно в одному образі

і ось щоб об'єкт інформації це зміг усвідомити  
це знову має бути сама людина  
який у своєму фізичному тілі  
ці функції несе

ось якщо наприклад розглянути процес  
там пройшла секунда  
як взагалі сприймає людина  
або фізичне тіло людини так  
Душа людини  
ось те, що пройшла секунда  
як взагалі це відбувається на рівні обміну інформацією там

логічно та людина думає  
пройшла секунда  
це логічний погляд

але якщо ми розглядаємо час  
як контекст розвитку  
як певний рівень руху  
то виходить це не зовсім проста логіка

і навіть це часто не зовсім логіка  
це є рух інформації  
яка сприймається як об'єктивізована Реальність  
де логіка це система як управління  
система означає ну хіба що формування деяких канонічних систем  
по відношенню до зовнішнього середовища

ну як якесь приведення цього середовища  
у Норму Сприйняття  
ось це логіка

тобто. середа одна потім вона ніби стискається  
вводиться в якусь канонічну  
якісь відомі геометричні фігури  
у якесь відоме світло  
тоді це стає логічним фактором

але тут виходить  
що логіка самого процесу вона така  
що сам наприклад логічний фактор  
починає хіба що перетворювати систему Реальності  
тому що йде як реальне і стиск  
системи інформації  
системи зовнішньої Реальності

та виходить що як я сказав  
на Нескінченному видаленні в інформації так  
можна побачити тільки людину

і виходить що виходячи з цього  
ми можемо як би вже навіть логічно сказати  
що в будь-якій динамічній системі  
там у будь-якому середовищі де є  
там мінімальне там динамічне середовище  
мінімальна динаміка  
людина вже чітко і точно має  
структуру Нескінченного тобто. Вічного розвитку  
та весь механізм цього розвитку

і якщо ми дивимося в Нескінченність і хочемо пізнати  
чи правильно ми взагалі дивимося так  
куди ми взагалі дивимося  
ну можна подивитися на календар там  
який століттями там перегортається

але в одному імпульсі як зрозуміти  
що ми подивилися в Нескінченність

можна за рахунок там просто Духовного яснознання  
там Духовного знання визначити  
що ось ця область називається Нескінченний розвиток

але ось у динамічній системі важливо бачити  
на Нескінченному видаленні  
статичний образ людини  
а на будь-якому іншому рівні наближеному  
це рух динаміку людини дія людини

тобто. з погляду Бога  
людина завжди динамічна система управління так

динамічна система автономна

тоді виходить людина повинна мати функцію  
яка реалізує цю динамічну систему  
навіть у той момент  
коли фізичне тіло там наприклад  
не здійснює якихось активних рухів

це функція саме мислення людини так  
функція Свідомості людини  
яка весь час працює  
незалежно від положення фізичного тіла людини

і коли ми починаємо ніби розуміти  
завдання Бога ось у цій і системі в цій конструкції  
то ми бачимо що багато наприклад захворювань  
багато там причин захворювання знаходяться в тому  
що певна спочатку  
статична функція фізичного тіла  
та динамічна функція там наприклад Мислення так  
вони повинні часто бути синхронізовані  
а в ідеалі вони мають там взаємно доповнювати один одного

і якщо ось десь синхронізація відсутня  
то може починати виникати захворювання

тобто. можна бачити причину захворювання  
саме в такому механізмі як би невідповідності  
там будь-яких означає сполучних  
або адаптивних характеристик  
там тіла  
Мислення

адже логічно ясно якщо людина промислила  
піти не туди куди треба  
або туди, де є якісь проблеми небезпеки  
це все-таки система Мислення людини

тобто. Мислення визначає  
становище фізичного тіла на логіці  
це такий простий як приклад коли ясно  
що синхронізація тобто. правильна дія  
це є по суті означає ну взаємо- як адаптація так

такого середовища як динаміка Мислення  
тобто. та статика фізичного тіла

коли ми починаємо розглядати  
припустимо ну такий процес як структура Мислення

яка існує у вигляді інформації  
як би **ВХОДИТЬ** там так у фізичне тіло

ось зверніть увагу можна розглянути  
як думка наприклад людини так  
людина промислила якусь кількість ситуацій  
а потім він у принципі починає загалом бачити  
що ці ситуації якимось чином їм сприймаються  
не на рівні Мислення  
а якоїсь наступної дії  
тобто. куди подіється думка простіше кажучи

ось людина вирішила там піти просто  
ну просто в якийсь магазин так  
він це вирішив потім починає робити  
а далі яка дія відбувається  
тобто. ось з погляду думки і самої людини

тобто. йде як би просто поспостерігайте  
тут можна дуже до речі чітко спостерігати  
а можна логічно здогадуватися  
що концентрована думка  
яка була у вигляді оптичного свічення  
потім починає розсіюватися  
ось це світло воно ніби поглинається людиною

тобто. за великим рахунком людина сприймає  
продукт власного Мислення  
вже у вигляді розсіяного світла  
який не містить концентрованої думки

тобто. людина йде там наприклад у магазин чи щось робить  
але при цьому він не завжди думає  
що ось наприклад там не повторює весь час подумки  
слова  
що він іде до магазину  
він не тримає це в пам'яті  
він не тримає це у концентрації  
проте він це робить так

які структури управління діють далі  
тоді на людину  
з погляду оптики просто процесу

далі діє саме нейтральне світло  
який вийшов з цього Мислення  
і це світло яке ніби просочило тіло та людину  
або був увібраний тілом людини

він організовує подальшу систему розвитку  
даної людини

ну це не обов'язково там магазин  
або якісь треті ситуації  
але це може бути будь-яка ситуація

і ось тут ось важливо що в Мисленні людини  
має бути дуже чітко диференційовано тоді  
те що якщо це якісь завдання  
не досяжні як думає людина так там  
ну віддалені галактики чи якісь складні завдання

то виходить що він може ці завдання блокувати  
і не допускати системи розвитку Мислення  
в ту область так  
хоча по суті людина вільна  
він має право думати ну творчо і звичайно  
ось повне право надано  
для творчого Мислення

значить, а у випадку там не творчого  
людина, звичайно, може мислити  
але в принципі тут він має думати тоді  
про наслідки  
як би думати куди буде реалізовано таке мислення і т.д.

і тут як би виходить  
що у нього є звичайно певний вибір так  
свобода  
але ця свобода постійно обмежена  
якщо це не творчий рівень  
системою можливої деструкції від цього рівня  
тобто. звуження інформації  
все одно інформація звужується  
та особливого розвитку вона не отримує

а саме творче мислення  
має Нескінченний розвиток

і ось коли означає людина бачачи  
що ось ця область як би Мислення  
починає просочувати тіло  
тут ось важливо у цій технології  
визначити саме динаміку ось цього світла  
він має такий синюватий іноді сріблястий  
часто такий кілька монолітний відтінок  
ніби сріблястий такий пурпуровий часто навіть

можна на кольорі навіть бачити  
як іде після Мислення  
йде структура розсіювання думки  
та вбирання цієї структури організмом людини

якщо цей процес вміти налагодити  
в інтенсивному рівні  
ось наприклад коли людина багато працює  
він може там будувати мислеформи так  
які стосуються роботи  
і при цьому він часто там не помічає втоми, наприклад так  
чому так відбувається

у звичайному стані він, наприклад, може втомлюватися  
коли він там не дуже багато працює  
коли багато іноді втягується та забуває там  
про харчування наприклад  
але тим щонайменше себе ще там відчувається і т.д.  
реально там фізіологічно він

часто люди кажуть наприклад  
що вони навпаки від цього ну себе там вважають здоровішим так  
при великій кількості роботи

тут існує такий аспект  
як знову ж таки той же механізм  
означає виведення з цього світіння на людину

ну це не обов'язково до речі  
це може бути просто  
правильне мислення правильний відпочинок і т.д.

адже людина відпочиває  
коли він статично фіксує думку відпочинку  
і постійно отримує ту саму структуру

ось цього світла так

виходить що так само, як робить Бог  
у цьому випадку людина може отримувати  
там харчування чи частина харчування  
тільки за рахунок Мислення  
достатньо промислити ситуацію  
отримати це світіння  
і все

це до речі потужний рівень ще й омолодження людини  
тому що якщо навчитися  
думка яку дає  
ну своєрідне там харчування та організм

означає насичувати весь час більш концентрованим рівнем  
тобто. як би піднімати по вертикалі вище так

то людина уповільнює віковий розвиток  
і потім може омолоджуватися за рахунок того  
що чим вище піднімається по вертикалі  
ну чим вище концентрованішим стає  
значить область саме фактично як би  
ну першим і наступним імпульсом Сприйняття  
ось це так можна її назвати

тим виходить концентрованіше  
як би стає можливість людини  
отримувати ну ось цей сигнал якийсь так  
і надсилати динамічний сигнал назад

адже тут ще важливо  
що в динамічних системах управління  
важливо у принципі мати взаємодію сигналів

тобто. людина повинна взяти, наприклад, якусь інформацію так  
і потім відправити сигнал, що вона отримана

адже як працює система обміну  
із зовнішньою інформацією  
завжди відправляється назад сигнал як би

тобто. людина показує Богу завжди  
що ось ця дія зроблена  
тобто. можливо там безумовно  
іноді це спеціальна дія у вигляді молитви тощо.

і виходить що ось ця система взаємодії  
як би сигнального рівня  
коли людина показує  
яким чином і що він зробив  
ця система вона чітко дуже  
ну фіксує якісь негативні системи розвитку так  
вони чітко визначені в інформації  
та відокремлені від системи  
саме творчого рівня управління

і тому виходить що тут  
ну як би з погляду там логіки процесу  
ми можемо завжди не творчі системи  
вирівняти до рівня принаймні нейтральних систем

тому що саме в системі динамічного управління  
системи , наприклад, деструктивні, дуже чітко проявлені.

тим, що вони знаходяться взагалі в геометрії взагалі  
навіть з іншого боку управління

тобто. достатньо виділити мету управління  
і відразу ви діагностуєте  
що ось на ціль може вплинути  
якась зовнішня ситуація так  
вона нехай поглиблена  
десь у просторі інформації у майбутньому  
або тут не суть часто  
головне мати час для перетворення так  
даної ситуації

і тут виходить що ми можемо впливати на події  
тобто. поставивши мету управління  
ми чітко відразу виявляємо  
негативні характеристики  
і робимо управління  
компенсуємо ці негативні характеристики  
якогось процесу та розвитку інформації

і при цьому при всьому тоді управління полегшується  
тобто. тоді ось у динаміці розвитку людини  
він виходить що одночасно  
весь час робить керування

і ось коли ви навчитеся  
робити управління там або перед управлінням так  
прогностичне управління

як би перед динамічним середовищем  
то в принципі завдання управління тоді вирішено для вас

тому що тоді ви зможете  
у будь-яку статичну область  
ввести потрібний вам фактор керування

тому що статична система  
завжди ну як би більш пасивна та так можна сказати

і виходить якщо ви встигаєте  
у динаміці побудувати перебіг подій  
будь-якої статичної системи  
або принаймні ну тієї системи  
яка виглядає статичною

і тоді виходить, що ми можемо чітко сказати  
що будь-яка динамічна система так

це фактично система управління  
якоюсь статичною системою в даному випадку

та управління динамічною системою  
це завжди управління якоюсь системою  
яка ну керівна і керуюча система

динамічна в даному випадку розглядається  
як керуюча система

і справді, якщо ми хочемо зрозуміти  
в будь-якому рухомому середовищі  
на що впливає це середовище  
то ми повинні подивитися  
зв'язок цього середовища  
з усіма рівнями управління  
з якимись об'єктами інформації  
в принципі як би по суті з усіма об'єктами інформації

і виходить що тоді всі об'єкти  
природно дають певний сигнал  
на цю систему  
як би на це середовище  
і ми одночасно тоді займаємося тим  
що формуємо імпульс  
по відношенню до цих систем

тобто. ми фактично займаємося управлінням  
через первинне розпізнавання динамічної системи

отже для того, щоб сприйняття  
як би працювало більш ефективно так  
і могло диференціювати сигнал  
тут потрібно й користуватися цим сигналом  
відразу до зародження якоїсь там неприємності так скажемо

потрібно вміти виділити  
на рівні попередніх ознак  
означає систему яка характеризує  
що неприємність можлива але вона ще не скоєна так  
немає про неї інформації

вона якогось типу можлива  
але навіщо зайвий раз її фіксувати  
і припустимо як би самим позначати

простіше деяка негативна дія  
заздалегідь практично вивести із рівня управління  
перш ніж ця негативна дія відбулася

тому тут дуже важливим фактором  
є наявність саме все-таки того  
що ми можемо статичну область  
виділити  
у будь-якій динамічній області  
всередині будь-якої динамічної області

і таким чином відокремити  
негативна подія від позитивного

тобто. будь -яка негативна область  
це може бути як система  
ну деяких там екранів пластин в інформації  
де виявлено статику негативної події

і тоді виходить  
що ми динамікою створюємо  
саме область управління цією системою

адже якщо подивитися в інформації  
що є найбільш стійкою формою  
скажімо управління так  
і якоюсь платформою для позитивної дії

це завжди динаміка динамічна функція

тому що динамічна функція  
може видозмінюватися  
може змінювати властивості тощо.  
це найбільш стійкий вид управління  
там платформи управління найбільш стійка

і хоча вона може не виглядати  
як там платформа якась там так чи навіть геометрична  
вона може виглядати  
як система постійних корелюючих дій  
наприклад, на статичні системи

і при цьому ми бачимо  
що для того, щоб вилікувати наприклад часто  
навіть дуже складні захворювання  
припустимо там четверту стадію раку  
або там якісь ступеня там четвертого ступеня там СНІДу припустимо

виходить що ми отримуємо  
як би в цій системі управління  
такий рівень  
коли ми за рахунок динамічної системи  
просто випереджаємо розвиток захворювання так  
у людини

і компенсуємо значить ну, тобто. тим даємо лікування тим  
що ми статичну систему ось так статичну систему  
ну яку можна назвати "хворобою людини"  
ми виводимо поза рівнем доступу  
до самої людини за рахунок того  
що інформація людини стає динамічною

тобто. ми створюємо функції динамічного характеру  
як би для зовнішньої інформації людини

і виходить що тоді ми цілком  
як би визначаємо фактор розвитку  
ось що фактор управління таким чином  
що ми фактично створюємо  
систему управління самостійно  
на будь-якому рівні  
як динамічну  
так і фактично там статичну  
лише рахунок концентрації з метою управління

тобто. мета управління  
це одночасно  
і як динаміка і одночасно статика

і тому ми як би чітко бачимо  
щораз це одночасна система управління  
то в принципі якщо розглядати  
як структуру минулого та людини як статичну систему  
а майбутнього як динамічну систему  
і поточного також як динамічну систему

то виходить що ми можемо бачити  
вбудований прояв і образу  
з погляду майбутніх процесів  
і з погляду наприклад там минулих процесів

тобто. у системі інформації  
можна вибрати виходить об'єкти  
які є проявом одночасності  
минулого та майбутнього

адже для Бога як таке поняття  
«минулого» «майбутнього» немає  
Він все одно бачить все одночасно

і ось Його Сприйняття це динаміка  
а сам об'єкт як би об'єднаний об'єкт так так скажемо  
це є зовнішня Реальність

тобто. у Бога розподіл на минуле та майбутнє  
відбувається у момент Сприйняття  
Він керує своїм імпульсом Сприйняття  
і Він бере і там в інформації наприклад події якісь  
Він бере їх і починає розподіляти  
це буде минулим  
це буде майбутнім

і тому в принципі  
чому майбутні події побудовані часто  
на деяких минулих чи подібних так

тому що в принципі скажемо в системі розподілу  
є певні якісь ось динамічні закони  
які якийсь час діють  
і тому майбутні події  
вони в принципі справді такі самі як минулі

за структурою принаймні

і тому зрозуміло  
чому там матеріальний світ влаштований однотипно  
там є дороги, де весь час їздять машини  
тобто. минулі події рівні майбутньому та й т.д.

і коли ми хочемо зрозуміти  
де з погляду ну як би абсолютної динаміки розвитку так  
де абсолютно динамічні системи  
найбільше виявлено

ну це тоді ясно що у фізичному тілі людини  
де динаміка дана у всіх проявах  
там Мислення так  
вільне Мислення  
дія  
внутрішня структура  
де є рух крові наприклад так ритм серця і т.д.

і хоча ми розглядаємо  
систему ну як би в комплексі  
не тільки там по відношенню до людини  
тут ми бачимо, що людина вона дійсно  
здатний впливати  
на структуру зовнішньої реальності  
за рахунок просто фундаментальних умов управління  
фундаментальних там Законів Миру

коли зовнішня система управління  
перетворюється  
за рахунок там ментального рівня просто  
за рахунок рівня Мислення людини

за рахунок того, що людина  
може дуже швидко на інформації  
наближатися до будь-якого фактора  
обганяти і виконувати диференційоване управління  
тобто. якийсь елемент знімати з керування  
відсувати

і виходить, що людина цілком володіє ситуацією по суті  
просто він може це  
або, наприклад, помічати і тобто . робити це швидко  
або не помічати або якимось не звертати уваги  
але по суті за великим рахунком  
там де всі речі об'єднані  
там чи там хоча б окремо об'єкти

в одну структуру

тобто. як розпізнати що ми маємо справу  
наприклад з річчю яка є одночасно  
і минулим і водночас майбутнім та процесом

тобто. це є відображення  
і минулого та майбутнього  
як виглядає така структура

значить ну по-перше ясно  
що тому що людина працює на цих системах  
та їх сприймає  
то в першу чергу це там сама людина так  
але крім людини  
як виділити у структурі інформації  
саме інтегровані речі

адже за великим рахунком  
будь-яка річ завжди існує  
там у минулому  
і як би зачіпає майбутнє в момент розвитку так

і виходить що найпростіший варіант  
у цьому випадку саме цього управління  
будь-якої статичної речі  
надати саме динамічну функцію  
тобто. розпізнати де канал динаміки  
і ведучий всередину як би речі

де є поділ усередині самої речі  
на минулі та майбутні системи  
всього Світу причому

як тільки ви таку точку знаходите  
всередині будь-якого середовища  
будь-якого об'єкта інформації  
цей об'єкт стає керованим

тому що тоді він потрапляє  
у пряме Сприйняття Бога

і з погляду вашого управління  
йде синхронізація  
вашої дії

і Дії Бога

на цьому я сьогоднішній семінар закінчую

дякую за увагу